

Občanom in delovnim ljudem ob novem letu 1987!

Čas neusmiljeno hiti. Ne dopušča nikakršnega oklevanja, vračanja nazaj. Njegov motto je in zato mora biti tudi naš usmerjen v prihodnost, v takšne dogovore o naših skupnih nalogah in ciljih, ki jih bomo v 1987. letu lahko uspešno uresničili. Seveda pa taki dogovori zahtevajo tudi obračun z opravljenim, doseženim v letu 1986, da bi spoznali osnove in materialne okvire in se realno, skupaj odločali o družbenem in ekonomskem razvoju naše občine v 1987. letu.

Fizični kazalci materialne proizvodnje so v letošnjem letu zadovoljivi, ne pa v kvalitativnem, vrednostnem pogledu. Načrtovane rezultate je v dobršni meri izničila inflacija, njena višina in hitrost naraščanja pa sta vplivali tudi na nekatere primere našega povsem neracionalnega ravnanja. V politiki delitve dohodka smo npr. popuščali pred zastrašujočim vplivom življenjskih stroškov in se največkrat preveč opredeljevali v korist rasti osebnih dohodkov in manj v korist akumulacije kot osnove za razširjeno reprodukcijo materialnih, proizvodnih virov. Ekonomisti pravijo — ves čas smo predvsem delili, premalo ali nič pa se nismo dogovarjali o višji kakovosti gospodarstva, rasti produktivnosti — o vseh tistih kakovostnih elementih gospodarjenja, ki pogojujejo večjo rast dohodka. Tudi naš družbeni razvoj je bil preveč delitveno usmerjen, zato je bil od časa do časa nestrpen, kampanjski. Nujni so sicer bili popravki do-

hodkovnih odnosov med gospodarsko in negospodarsko sfero, vendar bi z večjo dorečenostjo in strpnostjo tudi rezultati bili večji. Tako pa nas zaradi nerešenosti v letu 1987 čakajo naloge na področju družbenih dejavnosti, zlasti na področju zdravstvenega, socialnega in pokojninskega varstva. Bolj stvarno se moramo dogovoriti o nadaljnjem razvoju komunalnih dejavnosti, stanovanjskega gospodarstva, kjer že vrsto let zaostajamo oziroma si obetamo rešitve problemov zgolj z organizacijskimi posegi. V letu 1987, to že lahko rečemo, bomo zopet, ali pa še vedno, morali krepko poprijeti, če hočemo dogovorjene gospodarske in družbeno razvojne naloge uresničiti. Načrti so ambiciozni, ne predvsem zato, ker bi nam to godilo, pač pa zato, ker bomo edino na ta način ustvarili dovolj dohodka.

Morda je to razmišljanje preveč ekonomistično ali celo egoistično, toda za tako razvojno politiko v letu 1987 smo se dogovorili skupno in se bomo tudi skupno trudili pri njenem uresničevanju.

To je moja želja, ki jo ponujam vam, občanom, delavcem v združenem delu in delovnim ljudem, istočasno pa vsem želim tudi zdravja, zadovoljstva, uspehov in osebne sreče v novem letu 1987!

PRESEDNIK SKUPŠČINE
Rado Roter

